

Γ.Μ 4233 ΤΑ' 2η. ΕΒΕ

855 ε. δ. Β' (Γ.Μ 4547)

ΣΤΟΙΧΕΙΑ
ΑΡΧΑΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑ

ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ, ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗΝ ΘΕΣΙΝ,
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ
ΤΩΝ ΠΡΩΤΙΣΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ

ΣΥΝΕΡΑΝΙΣΘΕΝΤΑ ΜΕΤ' ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΝ

ΥΠΟ

ΡΟΒΕΡΤΟΥ ΠΕΛΕΚΑΣΗ

Διδασκάλου Δημοσίου Αγγλικῶν Γραμμάτων
Ιστορίας καὶ Γεωγραφίας.

ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΔΑΠΑΝΗ

ΤΗΣ ΙΟΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΟΜΟΣ Α'.

ΚΕΡΚΥΡΑΙ

Εν τῇ Τυπογραφίᾳ τῆς Κυβερνήσεως

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
1845.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

30
1845
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

TO HIS EXCELLENCY
JOHN LORD SEATON
G. C. B. G. C. M. G. G. C. H.

HER BRITANNIC MAJESTY'S

Lord High Commissioner

OF THE UNITED STATES
OF THE IONIAN ISLANDS

&c. &c. &c.

PRESIDENT OF THE HONOURABLE COMMISSION
OF PUBLIC INSTRUCTION.

My Lord!

*The zeal with which Your Lordship
encourages all good and useful pursuits, makes
me anxious, as a teacher of youth, to connect
one of the subjects of my instruction, with
Your Lordship's Name.*

If I have succeeded in the following

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

pages, by the aid of many valuable English works in my possession, to select such historical facts, as are best suited to inculcate sound principles, and rules for our conduct, as individuals and members of society, as well as to illustrate the working out of the great designs of God, Your Lordship will not have to regret the gracious permission given me, to dedicate this manual to Your Lordship.

That Your Lordship may long continue to be a promoter of Education, among the people to which Providence has called You, is the earnest desire of

Your Lordship's
Respectful and Obedient
Humble servant,

Corfu, August 30, 1845.

Robert Pelicassis,
Teacher of English, History,
and Geography.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

1. **Η** ἀξία ἐκάστης ἐπιστήμης ἐκτιμᾶται ἀναλόγως, καθ' ὅσον αὕτη παραινεῖ τὴν πρόοδον τῆς ἀκραιφνοῦς ἀρετῆς, καὶ καθ' ὅσον χειραγωγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀποκτησιν ἐκείνων τῶν ιδιοτήτων, αἵ τινες μέλλουν νὰ τὸν καταστήσωσιν ὠφέλιμον εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἐπιστήμαι τινὲς παρέχουσι καὶ δευτερεύουσιν ὠφέλειαν· καθότι προμηθεύουσιν λογικὴν διατριβήν, ἀνακουφίζουν ἐκ διαλειμάτων τὸν νοῦν ἀπὸ τὰς σοβαρὰς μελέτας, ἐνισχύουσιν, καὶ ἐτοιμάζουσιν αὐτὸν εἰς νέας ἀσχολίας. Ἰδιαίτερος δὲ ἐντελὴ ἐπιστήμην δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν ἐκείνην, ἣτις παρὰ τὰ ἄνω προτερήματα, παρέχει τοιοῦτον βαθμὸν ἀνεπείρας, ὥστε ν' ἀφαιρῇ πᾶσαν ἀνάγκην τοῦ νὰ προστρέχῃ τις εἰς οὐτιδανὰς πράξεις, χάριν φυχαγωγίας.

2. Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς λέγει, ὅτι “ ἡ Ἱστορία εἶναι αὕτη ἡ Φιλοσοφία διδασκομένη διὰ παραδειγμάτων.” Οἱ κοινῶς ὁμολογοῦσιν, ὅτι ὁ κανὼν ἄνευ παραδείγματος εἶναι ἀτελής· καὶ ἐπειδὴ οἱ νόμοι τῆς ἠθικῆς, καὶ οἱ κανόνες ἐν γένει τοῦ βίου, ἐπικυροῦνται ὑπὸ τῆς πείρας, καὶ ὑποτάσσονται ἀδιαλείπτως εἰς τὴν δοκιμασίαν αὐτῆς καὶ ἔρευναν, ἡ Ἱστορία προσθέτουσα εἰς τὴν ἰδίαν ἡμῶν πείραν, μέγαν θησαυρὸν τῆς πείρας πολλῶν αἰώνων καὶ ἀνθρώπων, μᾶς προμηθεύει ἀναρίθμητα παραδείγματα, δι' ὧν δυνάμεθα νὰ ἐξακριβώσωμεν ὅλας τὰς ἐντολὰς τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς φρονήσεως.

3. **Ἡ** Ἱστορία, ἐκτὸς τῶν γενικῶν αὐτῆς πλεονεκτημάτων, παρέχει καὶ ἰδιαίτερας ὠφελείας εἰς διαφόρους ἀν-

θρώπους, κατὰ τὴν κατεχομένην ὑπ' αὐτῶν κοινωνικῇν θέσιν, καὶ ἀσχολίαν τοῦ βίου.

4. Απαραίτητον χρέος ἐκάστου ἐλευθέρου ἀνδρός, εἶναι νὰ γνωρίζῃ μέχρι τινὸς τὴν Ἱστορίαν. Αὕτη ἀνακαλύπτει εἰς ἡμᾶς τὰ ἐλατήρια τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων· τὰ αἷτια τῆς ἀρχῆς, τοῦ μεγαλείου, τῆς ἀκμῆς, καὶ τῆς πτώσεως τῶν ἐπικρατειῶν. Δεικνύει τὴν ἀμοιβαίαν ἐπιρροὴν τῶν κυβερνήσεων καὶ τῶν ἐθνικῶν ἐθίμων, διασκεδάζει τὰς προλήψεις, τρέφει τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ζῆλον, καὶ μᾶς διδάσκει τὸν καταλληλότερον τρόπον διὰ τὴν πρόοδον αὐτῆς καὶ βελτίωσιν· διαφωτίζει ἐπίσης τὰ ἀγαθὰ τῆς πολιτικῆς ἐνώσεως, καὶ ἐκθέτει τὰς ἀθλιότητας τοῦ στασιαστικοῦ πνεύματος· παριστάνει τὸν κίνδυνον ἀφ' ἑνὸς τῆς ἀπεριορίστου ἐλευθερίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀνδραποδίζουσαν ἐπιρροὴν τῆς δεσποτικῆς δυνάμεως.

5. Ἡ σπουδὴ τῆς Ἱστορίας ἀπαιτεῖ κανονικὸν σχέδιον· διότι ἡ ἐπιστήμη αὕτη, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, ἐνδέχεται νὰ παρεκτραπῇ ἀπὸ τὴν κυρίαν αὐτῆς χρῆσιν. Εἰς τινὰς μὲν χρησιμεύει ὡς ὀκνηρὰ διατριβή· εἰς ἄλλους ὡς τροφὴ κενοδοξίας· καὶ εἰς ἄλλους ὑποθάλλει τὰς φατριαστικὰς προλήψεις, φέρουσα εἰς πολιτικὸν φανητισμὸν. Ἐως δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ θέλοντες νὰ ἀποκτήσωσιν ἱστορικὰς γνώσεις, κινούμενοι ἀπὸ τὸν πλέον ἀξιέπαινον σκοπὸν, κινδυνεύουσιν ἐνίοτε δι' ἑλλειψιν καταλλήλου ὁδηγοῦ, ἐπειδὴ καμμία ἐπιστήμη δὲν ἐμεθοδίσθη τόσον ὀλίγον ὅσον ἡ Ἱστορία. Αἱ πηγαὶ τῶν προλήψεων εἶναι ἀναρίθμητοι, καὶ τὸ πνεῦμα τῶν νέων δὲν συμφέρει νὰ μένῃ χωρὶς διεύθυνσιν, μεταξὺ τῶν ἐσφαλμένων, ἰδιοτελῶν, καὶ ἀντιφατικῶν ἐκθέσεων τῶν διαφόρων ἱστορικῶν. Ἐκτὸς τοῦ μεγάλου πλεονεκτήματος τοῦ διακρίνειν τὴν ἀλήθειαν τοῦ ψεύδους, ἢ προσοχὴ ἡμῶν πρέπει νὰ διευθύνηται μόνον εἰς ἐπωφελεῖς ἀληθείας. Μέγας

κίνδυνος προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν μυθιστοριῶν, ἀπερισκέπτων συλλογῶν ἀνεκδότων, κ. τ. λ., ἐπειδὴ πολλὰ τούτων παριστάνουσι τὰς πλέον διεφθαρμένας εἰκόνας, ἐξασθενοῦσι τὴν πρὸς τὴν ἀρετὴν ἡμῶν πίστην καὶ ἀφοσίωσιν, καὶ μᾶς δεικνύουσι μόνον τὰς ἀπαισιωτέρας ἐπόψεις τῆς ἀνθρωπίνου φύσεως.

6. Εἶναι δύσκολον νὰ δώσῃ τις κατάλληλον σχέδιον τῆς σπουδῆς ταύτης τῆς ἐπιστήμης, καὶ πολὺ μᾶλλον ὅταν πρόκηται λόγος περὶ στοιχείων Γενικῆς Ἱστορίας. Ὁ ἐπιχειρῶν τοιοῦτον ἔργον πρέπει νὰ συμβιάσῃ τὸ ὠφέλιμον μετὰ τοῦ ἡδέος, νὰ διασκεδάσῃ ὅσας δύναται προλήψεις, νὰ συμβουλευθῇ διαφόρων γνώμας, νὰ θέσῃ εἰς τὴν στάθμην διαφόρους πολιτικὰς δοξασίας, νὰ προσφέρῃ δὲ κρίσιν ἐπὶ θεμάτων, τὰ ὁποῖα μετὰ πολυμαθείας ἐσυζητήθησαν. Ὁ τοιοῦτος πρέπει νὰ κατέχῃ χαρακτῆρα νοός, καὶ ἐγκράτειαν αἰσθήματος· εἰς πολλὰς περιστάσεις πρέπει νὰ λησμονήσῃ τὴν δημοτικότητα, ἀντὶ δὲ ταύτης νὰ προτιμήσῃ τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ συνειδήσεως, καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου. Παραβλέπων δὲ πᾶσαν μερικὴν καὶ δευτερεύουσαν σκέψιν, πρέπει οὗτος νὰ διευθύνῃ τοὺς σκοπούς του μόνον καὶ μόνον εἰς τὸ πρῶτιστον ἀντικείμενον πάσης ἀγωγῆς, τοῦτέστι εἰς “τὴν μόρφωσιν καλῶν ἀνθρώπων, καὶ καλῶν πολιτῶν.”

7. Εἰς τὰ ἀκόλουθα κεφάλαια, κατὰ τρόπον ἀρτιφανῆ μὲν, ἀλλ' εὐστοχον καὶ ἐπιτήδειον, ὑπόσχομαι νὰ πραγματευθῶ τὰς ἀνθρωπίνους πράξεις, ἀπὸ τοὺς ἀρχαιότερους αἰῶνας, καὶ ἀφ' οὗ ἀρχεται ἡ ἀξιόπιστος Ἱστορία, μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Συμπεριλαμβάνων τὴν ἀρχὴν τῶν ἐπικρατειῶν καὶ βασιλείων, τὰς φάσεις αὐτῶν, τὰ αἷτια τοῦ μεγαλείου, τῆς πτώσεως, καὶ τῆς ἀπολείψεως αὐτῶν ἀφανισμοῦ, ἐνταυτῷ δὲ ὡς ἀποτέλεσμα ἀναγκαίαν τὴν ἐξιστόρησιν τῶν ἡθῶν, τῶν

νόμων, τοῦ εἶδους τῶν κυβερνήσεων, τῆς θρησκείας, τῶν ἐπιστημῶν, καὶ τῶν τεχνῶν τῶν διαφορῶν ἐθνῶν.

8. Εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν στοιχείων τούτων προθέμην νὰ καταβάλω τόσην σκέψιν ἐπὶ τῶν τοιούτων, ὅση ἀπαιτεῖται πρὸς σύλληψιν λογικῶν ἰδεῶν, τόσον περὶ τῶν αἰτιῶν καὶ ἀποτελεσμάτων τῶν διαφορῶν συμβάντων, ὅσον περὶ τῆς πολιτικῆς τῶν πρωταγωνιστῶν. Ἀπέφυγον ὁμῶς μετὰ προσοχῆς τὰς ὑπερβολὰς τῶν θεωριῶν αἱ ὁποῖαι ἐνίοτε παρεισέφρυσαν εἰς συγγράμματα τοιούτου εἶδους, αἱ τινες δι᾿ σχυριζόμεναι νὰ ἐξηγήσωσι τὴν φιλοσοφίαν, ἢ τὸ πνεῦμα τῆς ἱστορίας, ἀποβλέπουσιν μᾶλλον εἰς τὸ νὰ δείξωσι τὴν ῥητορικὴν εὐγλωττίαν, καὶ τὴν εὐφυΐαν τοῦ γράφοντος, παρά νὰ διδάξωσι τὸν μαθητὴν τὸ ὠφελιμότερον, τουτέστι "τὸ πραγματικὸν τῆς ἱστορίας."

9. Ἡ ἐπαρίθμησις τῶν διαφορῶν βοηθημάτων ὅσα μετεχειρίσθην εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος πονήματος, ἤθελεν ἴσως νομισθῇ ὑπὸ τινων ἐπίδειξις πολυμαθείας· τοιαῦτα ὁμῶς συγγράμματα ὡς τὸ τοῦ Κονδιλιάκ, Μιλότου, Μῶ, καὶ ἄλλων νεωτέρων ὡς τοῦ Ηρενίου, Νιεβούρ, Τέιλορ, Τάϊτλερ, ἰδιαιτέρως δὲ τὰ πολύτιμα ἄρθρα τῆς Βρεταννικῆς Εγκυκλοπαιδείας, ἀδίκως ἤθελον ἀποσιωπῆσαι εἰς τοὺς δύο μάλιστα τελευταίους χρεωστῶ νὰ ἀποδώσω ἀπείρους εὐχαριστίας.

10. Τὰ κεφάλαια τ' ἀποβλέποντα τὴν κοινωνικὴν τῶν παλαιῶν Αἰγυπτίων κατάστασιν, συνερανίσθησαν ἀπὸ τὰς περιηγήσεις καὶ ἀνακαλύψεις τοῦ Σαρπολιῶνος, Ροσελίνου, Οὐϊλκινσῶνος, καὶ ἄλλων, αἱ τινες ἤνοῦξαν εἰς ἡμᾶς τὰ οἰκιακὰ καὶ δημόσια ὑπομνήματα τῶν Φαραόνων, καὶ τῶν ὑπηκόων αὐτῶν, καὶ μᾶς ἐθεσαν ὑπ' ὅψιν τὰς ἐξελκόνσεις ὄλων τῶν πράξεων τοῦ βίου, τὰς ὁποίας οἱ Αἰγύπτιοι συνέθιζον νὰ γράφωσιν εἰς τὰς οἰκοδομὰς των,

Διὰ τε τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ εὖωνόν τοῦ Α' Τόμου, τὰ Στοιχεῖα τῆς Αρχαίας Ἱστορίας ἐκδίδονται εἰς δύο Διανομὰς.

ΔΙΑΝΟΜΗ Α'.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

(Διανομή Πρώτη)

	Σελ.
Ανάθεσις τοῦ Συγγράμματος	3
Προλεγόμενα	5
Ορισμός, Διαίρεσις, Πρόθεσις, κ. τ. λ. τῆς Ιστορίας.	(5')
Εποχαι, καὶ Εξήγησις αὐτῶν	(6')
Εἰσαγωγή τῆς Αρχαίας Ιστορίας	11
Μέρος Α'. Ο πρῶτος ἄνθρωπος. Γεωγραφικὴ αὐτοῦ διασπορά	11
Μέρος Β'. Περὶ τοῦ εἶδους τῶν πρώτων διοικήσεων. Περὶ τῶν Νόμων, Ἠθῶν, Τεχνῶν καὶ Επιστημῶν τῶν ἀρχαίων ἐν περιλήψει	13
Μέρος Γ'. Σκοπὸς τῆς Ιστορίας	17
Μέρος Δ'. Κοσμογονία κατὰ τὰς διαφόρους σχολὰς τῶν ἀρχαίων, καὶ νεωτέρων, καὶ τέλος κατὰ τὴν Ἀγίαν Γραφήν.	18
Μέρος Ε'. Περὶ τῆς Γῆς καὶ τῶν φυσικῶν αὐτῆς μεταβολῶν	21
Μέρος Σ' Περὶ τοῦ Ἀνθρώπου	24

ΑΡΧΑΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΕΦ. Α'.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ. Μέρος Α'. Γεωγραφικὴ Περιγραφὴ καὶ Αρχαιολογία	26
Μέρος Β'. Πολιτικὴ καὶ Κοινωνικὴ τῶν Παλαιῶν Αἰγυπτίων κατὰστάσις. Ὁρησκεία, ἥθη καὶ ἔθιμα κ. τ. λ.	36
Μέρος Γ'. Πολεμικὴ καὶ Στρατὸς τῶν Αἰγυπτίων	44
Μέρος Δ'. Φυσικὴ Ιστορία τῆς Αἰγύπτου	49
Μέρος Ε'. Ιστορία τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ τὴν ἀρχαιότεραν ἐποχὴν μέχρι τῆς βασιλείας Ψαμμίτιχου Π. Χ. 1900—650 Δυναστείαι. κ. τ. λ.	50
Μέρος Σ'. Ἀπὸ Ψαμμίτιχου μέχρι τῆς ὑποδουλώσεως αὐτῆς ὑπὸ Καμβύσου	62
Μέρος Ζ'. Αἰγυπτιακὰ ἐπιτηδεύματα, βιομηχανία καὶ ἐμπόριον.	69

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΑΙΘΙΟΠΙΑ. Μέρος Α'. Γεωγραφία. Φυσικὴ Ιστορία, κ. τ. λ.	74
Μέρος Β'. Ιστορία τῶν Αἰθιοπῶν	76
Μέρος Γ'. Τέχναι, ἐμπόριον καὶ βιομηχανία	80

ΠΙΝΑΞ.

Υ'

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

	Σελ.
ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ ΚΑΙ ΑΣΣΥΡΙΑ. Μέρος Α'. Γεωγρ. Περιγρ. Φυσικὴ Ιστορ. κ. τ. λ.	82
Μέρος Β'. Πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ τῶν Ἀσσυρίων κατὰστάσις.	84
Μέρος Γ'. Ιστορία τῶν Ἀσσυρίων καὶ Βαβυλωνίων	87
Μέρος Δ'. Τοπογραφία τῆς Νινευὲ καὶ Βαβυλῶνος	94
Μέρος Ε'. Εμπόριον καὶ ἐπιτηδεύματα τῶν Βαβυλωνίων.	99

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΔΥΤΙΚΗ ΑΣΙΑ. Μέρος Α'. Γεωγραφικὴ Περιγραφὴ	102
Μέρος Β'. Αρχαία Ιστορία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας	104
Μέρος Γ'. Συρία, Γεωγραφικὴ Περιγραφὴ, κ. τ. λ.	108
Μέρος Δ'. Κοινωνικὴ καὶ Πολιτικὴ κατὰστάσις τῶν Συρῶν καὶ Φοινίκων.	111
Μέρος Ε'. Ιστορία τῶν Συρῶν καὶ Φοινίκων	112
Μέρος Σ'. Αποικίαι τῶν Φοινίκων καὶ κατὰκτήσεις αὐτῶν.	115
Μέρος Ζ'. Ἐπιτηδεύματα καὶ Εμπόριον	118

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ. Μέρος Α'. Γεωγραφία	123
Μέρος Β'. Ιστορία ἀπὸ 1920 Π. Χ. μέχρι τῶν 975.	125
Μέρος Γ'. Ο Ἰησοῦς κυριεύει τὴν Χαναάν	133
Μέρος Δ'. Ιστορία τῶν Ἰσραηλιτῶν ὑπὸ τοὺς Κριτᾶς	138
Μέρος Ε'. Ιστορία τοῦ ἐνωμένου βασιλείου τοῦ Ἰσραήλ.	145
Μέρος Σ'. Αναστάσις τῶν δέκα φυλῶν, καὶ συνέχεια τοῦ Ἰσρ. βασιλείου	156
Μέρος Ζ'. Βαβυλωνικὴ αὐτῶν αἰχμαλωσία	167

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΗΔΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΣΩΝ. Μέρος Α. Γεωγραφ. καὶ Αρχαιότητες	180
Μέρος Β'. Πηγαι τῆς τῶν Παλαιῶν Περσῶν Ιστορίας	183
Μέρος Γ'. Κοινωνικὴ καὶ Πολιτικὴ κατὰστάσις τῆς Περσίας.	186
Μέρος Δ'. Ιστορία τῶν Μήδων καὶ Περσῶν ὑπὸ τὴν Καϊνάνιον Δυναστείαν	191
Μέρος Ε'. Ιστορία τῶν Περσῶν ὑπὸ τὴν Ὑστασπικὴν Δυναστ.	198

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

ΑΦΡΙΚΑΝΑΙ ΤΩΝ ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΑΠΟΙΚΙΑΙ. Μέρος Α΄. Γεωγραφία	Σελ.
τῆς Βορείου Αφρικῆς	206
Μέρος Β΄. Κοινωνική καὶ Πολιτική τῶν Καρχ. κατὰστασις	209
Μέρος Γ΄. Ἱστορία τῆς Καρχηδόνος ἀπὸ τὴν Θεμελίωσιν τῆς πόλεως μέχρι τῆς ἀρχῆς τῶν πολέμων μετὰ τῶν Συρακουσῶν	213
Μέρος Δ΄. Ἱστορία τῆς Καρχηδόνος κατὰ τοὺς Σικελ. πολέμους.	218
Μέρος Ε΄. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν Ρωμαϊκῶν πολέμων μέχρι τῆς καταστροφῆς τῆς Καρχηδόνος	227
Μέρος ΣΤ΄. Ναυτικὸν καὶ Ἐμπόριον τῆς Καρχηδόνος.	232

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

ΘΕΜΕΛΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ. Μέρος Α΄. Γεωγραφία	
τῆς στερεᾶς Ελλάδος	236
Παλαιαὶ διαιρέσεις. Σελ. 237.—Θεσσαλία. 237.—Θεσσα. λαοί.	243
Ἠπειρος. 251.—Ακαρνανία. 254.—Αἰτωλία. 256 Λοκρίς.	257
Δωρίς. 259.—Φωκίς, καὶ Δελφοί. 262.—Βοιωτία	266
Μεγαρίς. 272.—Αττική. 275.—Ελευσίς καὶ τὰ Ελευσίνα.	281
Σαλαμίς, κ. τ. λ.	283
Μέρος Β΄. Γεωγραφία τῆς Πελοποννήσου.—Αρκαδία	284
Λακωνία. 288.—Μεσσηνία. 289. Αργολίς. 291. Ἠλις	296
Ολυμπία καὶ Ολυμπιακοὶ ἀγῶνες. 298.—Ολυμπιάδες	303
Κόρινθος. 305.—Αχαΐα	304
Μέρος Γ΄. Ἑλληνικαὶ Νῆσοι τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Μεσογείου	306
Μέρος Δ΄. Ἰονικαὶ Νῆσοι	315
Μέρος Ε΄. Κοινωνική καὶ πολιτικὴ τῆς Ελλάδος κατὰστασις	316
Μέρος ΣΤ΄. Ἱστορία τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων ἐκ τῶν ἀρχαιότερων χρόνων μέχρι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου.	320
Μέρος Ζ΄. Ἀπὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, μέχρι τῆς συστάσεως τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν. Π. Χ. 1183-994.	328

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

ἹΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ ἀπὸ τοῦ Περσικοῦ πολέμου. Μέρος Α΄. Τοπογραφία τῆς Σπάρτης, ἀρχαιότητες, κ. τ. λ.	331
Ἡ Δημοκρατία τῆς Σπάρτης καὶ ἐκείνη τῶν Ἀθηνῶν εἰς παραλληλίαν	334
Σκέψεις ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς Ελλάδος καὶ τῆς ἐπιβροῆς αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου.	340
Μέρος Β΄. Νομοθεσία τοῦ Λυκούργου καὶ Μεσσηνιακοὶ πόλεμοι.	342

Μέρος Γ΄. Τοπογραφία τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀρχαιότητες	346
Μέρος Δ΄. Ἱστορία τῶν Ἀθηνῶν μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ Περσικοῦ πολέμου	356
Πρῶτος Ἰερὸς Πόλεμος	363
Μέρος Ε΄. Ἱστορία τῶν μικροτέρων Ἑλληνικῶν πόλεων	365
Μέρος ΣΤ΄. Ἱστορία τῶν πρωτίστων Ἑλληνικῶν νήσων	368
Μέρος Ζ΄. Ἱστορία τῶν Ἑλληνικῶν κατὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ἀποικιῶν	370
Μέρος Η΄. Ἑλληνικαὶ ἀποικίαι κατὰ τὸν Εὐξείνιον Πόντον καὶ παράλια τῆς Θράκης, Μακεδονίας, κ. τ. λ.	376

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

ἹΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν Περσικῶν πολέμων μέχρι τῆς ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου.—Μέρος Α΄. Ο Α΄. Περσικὸς πόλεμος	380
Μέρος Β΄. Ο Δεύτερος Περσικὸς πόλεμος	385
Μέρος Γ΄. Ο Πρῶτος Πελοποννησιακὸς πόλεμος	394
Μέρος Δ΄. Ο Δεύτερος Πελοποννησιακὸς πόλεμος	402
Μέρος Ε΄. Τυραννικὴ κυβερνήσις τῆς Σπάρτης, καὶ Γ΄ Πελοποννησιακὸς πόλεμος	407
Μέρος ΣΤ΄. Ο Δεύτερος Ἰερὸς πόλεμος, καὶ ἀφηνισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας	418

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

Μέρος Α΄. Πολιτικαὶ σκέψεις ἐπὶ τῆς Ἱστορίας τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων	422
Μέρος Β΄. Κατὰστασις τῶν τεχνῶν εἰς τὴν Ελλάδα.	424
Περὶ Γλυπτικῆς	424
Περὶ Ζωγραφικῆς	438
Τινὰ περὶ Μουσικῆς τῶν Αρχαίων.	441
Μέρος Γ΄. Περὶ τῶν Ἑλλήνων Ποιητῶν	447
Μέρος Δ΄. Περὶ τῶν Ἑλλήνων Ἱστορικῶν.	451
Μέρος Ε΄. Περὶ τῶν Ἑλλήνων Φιλοσόφων, Σχολῶν ἢ Αἱρέσεων.	454
ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ.—Α΄. Κατάλογος τῶν Αἰγυπτίων Βασιλέων	459
Β΄. Περὶ τοῦ Κύρου	480
Γ΄. Ἐμπορικὴ συνθήκη μετὰξὺ Ρώμης καὶ Καρχηδόνος	464

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Τῶν τῶν Ἑλλ. Νομισμάτων ἐξ ἰδιαιτέρας
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
τοῦ Συγγραφίως συλλογῆς.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ1.0014

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΟΔΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΕΘΥΡΙΟΥ